

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא נברכת הכובסין וכו'. [א"כ הרחיק מכותל חבירו שלשה טפחים וסד בסיד]												■
לא שנו אלא מן המחמצון, אבל מן הנדיין - ד' אמות.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◊
נברכת הכובסין - ד' אמות,	תניא נמי הכי:											◊
ג' טפחים	והא אנן תנן:											⚡
אלא לאו ש"מ כדרב נחמן.												◊
ואיכא דרמי להו מירמי												■
נברכת הכובסין - ג' טפחים,	תנן:											⚡
ארבע אמות	והתניא:											⚡
לא קשיא: כאן מן המחמצון, כאן מן הנדיין.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!
מתני לה בהדיא: אלא אם כן הרחיק משפת מחמצון ולכותל ג' טפחים.	רב חייא בריה דרב אויא:											■
וסד בסיד.												■
וסד בסיד תנן, או דילמא או סד בסיד תנן?	איבעיא להו:											◊
פשיטא דוסד בסיד תנן, דאי סלקא דעתך דאו סד בסיד תנן, אם כן ליערבינהו וליתנינהו												!
דילמא משום דלא דמי האי היוקא להאי היוקא, רישא - היוקא דמתונא, סיפא - היוקא דהבלא.												⚡
סלע הבא בידים - זה חופר בורו מכאן, וזה חופר בורו מכאן, זה מרחיק ג' טפחים וסד בסיד, וזה מרחיק ג' טפחים וסד בסיד	ת"ש, רבי יהודה אומר:											◊
טעמא דבא בידים, הא לא בא בידים - לא												⚡
ה"ה דאף על גב דלא בא בידים נמי סד בסיד, ובא בידים איצטריכא ליה, סד"א כיון דבא בידים ליבעי ריווחא טפי, קמ"ל.												!
מרחיקין את הגפת ואת הזבל ואת המלח ואת הסלעים וכו'.												■
במה תומנין ובמה אין תומנין? אין תומנין לא בגפת ולא בזבל ולא במלח, ולא בסיד ולא בחול, בין לחין בין יבשין.	תנן התם:											◊
מאי שנא הכא דקתני סלעים ולא קתני חול, ומאי שנא התם דקתני חול ולא קתני סלעים?												⚡
לפי שאין דרכן של בני אדם להטמין בסלעים.	רב יוסף:											!
וכי דרכן של בני אדם להטמין בגיזי צמר ולשונות של ארגמן?	אמר ליה אביי:											⚡
תומנין בגיזי צמר ובציפי צמר, ובלשונות של ארגמן ובמוכין, ואין מטלטלין אותן	דתניא:											⚡
(איוב ל"ו) יגיד עליו ריעו, תנא הכא סלעים וה"ה לחול, תנא התם חול והוא הדין לסלעים.	אלא אמר אביי:											!
אי יגיד עליו ריעו, ליתנינהו לכולהו בחדא, וליתני חדא מנייהו באידך וה"ה לאידך	א"ל רבא:											⚡
התם היינו טעמא דלא קתני סלעים, משום דמשתכי לה לקדרה, הכא היינו טעמא דלא קתני חול, משום דמחמימי חיים ומקרירי קריר.	אלא אמר רבא:											!
והא תני רבי אושעיא חול												⚡
התם במתונא.												!
תנא דידן נמי ליתני ולוקמיה במתונא												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
בבא בתרא-לא יחפור	מימרא										
הא תנא ליה אמת המים.		!									יט.
אטו מי לא קתני אמת המים וקתני נברכת הכובסין?		?									יט.
הנהו צריכי, דאי תנא אמת המים - משום דקביעא, אבל נברכת הכובסין דלא קביעא - אימא לא ואי תנא נברכת הכובסין - משום דקוו וקיימי, אבל אמת המים - לא, צריכא.		!									יט.
מרחיקין את הזרעים ואת המחרשה וכו'.											יט.
זרעים, תיפוק ליה משום מחרשה											יט.
במפולת יד.											יט.
מחרשה, ותיפוק ליה משום זרעים											יט.
בחורש לאילנות.											יט.
ותיפוק ליה משום מיא											יט.
תנא בארץ ישראל קאי, דכתיב: (דברים י"א) למטר השמים תשתה מים.											יט.
למימרא, דזרעים לצדדין קא משתרשי,											יט.
המברך את הגפן בארץ, אם אין על גבה עפר שלשה טפחים - לא יביא זרע עליה, ותני עלה: אבל זרע את הצדדין אילך ואילך	והא תנן:										יט.
מפני שמחלידין את הקרקע ומעלין עפר תיחוח.	אמר רבי הגא בשם רבי יוסי:										יט.
ואת מי רגלים מן הכותל - ג' טפחים וכו'.											יט.
מותר לאדם להשתין מים בצד כותלו של חברו, דכתיב: (מלכים א' כ"א) והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועוזב בישראל.	רבה בר בר חנה:										יט.
ואת מי רגלים מן הכותל - שלשה טפחים	והא אנן תנן:										יט.
התם בשופכין.											יט.
לא ישתין אדם מים בצד כותלו של חברו - אלא אם כן הרחיק ממנו ג' טפחים בד"א - בכותל לבינים, אבל בכותל אבנים - בכדי שלא יזיק, וכמה? טפה, ושל צונמא - מותר	ת"ש:										יט.
תיובתא דרבה בר בר חנה תיובתא.											יט.
והא רבה בר בר חנה קרא קאמר											יט.
התם הכי קאמר: אפילו מידי דדרכיה לאישתוני בקיר לא שביקנא ליה, ומאי ניהו? כלבא.											יט.
רקיק אינו ממעט בחלון.	ר' טובי בר קיסנא אמר שמואל:										יט.
מאי איריא רקיק? אפי' עבה נמן											יט.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא עבה כיון דאיתזוי ליה לא מבטיל ליה, אבל רקיק דממאיס - אימא בטולי מבטיל ליה, קמ"ל.											יט.
ותיפוק ליה דהוה ליה דבר שהוא מקבל טומאה, וכל דבר שהוא מקבל טומאה - אינו חוצץ בפני הטומאה											יט.
שנילש במי פירות.											יט.
קופה מלאה תבן, וחבית מלאה גרוגרות המונחים בחלון, רואין, כל שאילו ינטלו ויכולין תבן וגרוגרות לעמוד בפני עצמן - חוצצין, ואם לאו - אין חוצצין	מיתיבי:										יט.
והא תבן חזי לבהמתן											יט.
בסריא.											יט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חזי לטינא											⚡	יט:
דאית ביה קוצי.											!	יט:
חזי להסקה											⚡	יט:
במתנא.											!	יט:
חזי להסק גדול											⚡	יט:
הסק גדול לא שכיח.											!	יט:
גרוגרות - הא חזו ליה											⚡	יט:
בשהתריפו.	שמואל:										!	יט:
בשהתריפו.	וכן תני רבה בר אבוה:										!	יט:
האי חבית היכי דמיא?											^	יט:
אי דפומא לבר											!	יט:
היא גופה תיחזין, דהא כלי חרש אינו מטמא מגבן											⚡	כ.
אלא דפומא לגאו.											!	כ.
ואי בעית אימא: לעולם דפומא לבר, הכא במאי עסקינן - בחבית של מתכת.											!	כ.
עשבין שתלשן והניחן בחלון, או שעלו מאליהן בחלונות, ומטלוניות שאין בהן שלש על שלש, והאבר והבשר המדולדלין בבהמה ובחיה ועוף ששכן בחלון, ועובד כוכבים שישב בחלון, וכן שמנה המונח בחלון, והמלה, וכלי חרס, וספר תורה - כולם ממעטין בחלון אבל השלג, והברד, והגליד, והכפור, והמים - כולן אין ממעטין בחלון	מיתבי:										⚡	כ.
והא עשבין חזו לכהמתן											⚡	כ.
באפרותא.											!	כ.
או שעלו מאליהן - כיון דקשו לכותל שקיל להן											⚡	כ.
בכותל חורבה.	רבה:										!	כ.
אפילו בכותל יישוב, בבאין חוץ לשלשה לחלון.	רב פפא										!	כ.
מטלוניות - חזו ליה לקריעה דלבושא.											⚡	כ.
בסמיכתא.											!	כ.
חזו לאומנא											⚡	כ.
בריסקא.											!	כ.
אי בריסקא, שאין בהן שלש על שלש, שאין בהן ארבעה על ארבעה מיבעי ליה											⚡	כ.
כעין ריסקא.											!	כ.
והאבר והבשר המדולדלין בבהמה ובחיה - ערקא ואזלא											⚡	כ.
בקשורה.											!	כ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שחיט לה												⚡	כ.	
בטמאה.												!	כ.	
מזבין לה לנכרי												⚡	כ.	
בכחושה.												!	כ.	
פסיק שדי לה לכלבים												⚡	◇	כ.
כיון דאיכא צער בעלי חיים לא עביד.												!	◇	כ.
ועוף ששכן בחלון - פרה ואזיל												⚡	◇	כ.
בקשור.												!	◇	כ.
שחיט ליה												⚡	כ.	
בטמא.												!	כ.	
מזבין ליה לנכרי												⚡	כ.	
בקלניתא.												!	כ.	
יהיב ליה לינוקא												⚡	כ.	
במסרט.												!	◇	כ.
קלניתא לא מסרטא												⚡	כ.	
כעין קלניתא.												!	◇	כ.
ועובד כוכבים שישב בחלון - קאי ואזיל												⚡	◇	כ.
בכפות.												!	◇	כ.
אתי חבריה שרי ליה												⚡	כ.	
במצורע.												!	כ.	
אתי מצורע חבריה שרי ליה												⚡	כ.	
אלא בחבושי מלכות.												!	◇	כ.
ובן שמנה המונח בחלון - אתיא אמיה דריא ליה												⚡	◇	כ.
בשבת												!	◇	כ.
בן שמנה הרי הוא כאבן, ואסור לטלטלו בשבת, אבל אמו שוחה עליו ומניקתו מפני הסכנה.	דתניא:											■ !	כ.	
מלח - חזיא ליה												⚡	◇	כ.
במרירתא.												!	◇	כ.
חזיא לעורות												⚡	◇	כ.
דאית בה קוצי.												!	◇	כ.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

? קושיא-**challenge**
 ^ שאלה-**question**
 ! תירוץ-**answer**
 ■ ראייה-**proof**

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיון דקשיא לכותל שקלא											?	כ.
דיתבא אחספא.											!	כ.
חספא גופא תיחזין											?	כ.
דלית בה שיעורא											!	כ:
כדתנן: חרס - כדי ליתן בין פצים לחבירו.											! ■	כ:
כלי חרס - חזי ליה											?	כ:
דמיטנף.											!	כ:
חזי לאומנא											?	כ:
דמנקב.											!	כ:
ספר תורה - חזי למקרא											?	כ:
בבלוי.											!	כ:
והא בעי גניזה											?	כ:
שם תהא גניזתה.											!	כ:
בכל עושין מחיצה, חוץ ממלח ורובב	רב:										♦ ■	כ:
אפילו מלח.	שמואל:										♦ ■	כ:
ולא פליגי: הא במלח סדומית, הא במלח איסרוקנית.	רב פפא:										■	כ:
עושה אדם שני צבורי מלח ומניח עליהם קורה, שהמלח מעמדת את הקורה והקורה מעמדת את המלח	והשתא דאמר רבה:										■	כ:
אפי' מלח איסרוקנית, ולא פליגי: הא דאיכא קורה, הא דליכא קורה.											■	כ:
מרחיקין את הריחים ג' מן השכב, שהן ארבעה מן הרכב וכו'.											■	< כ:
מאי טעמא?											^	כ:
משום טיריא.											!	כ:
ושל חמור - שלשה מן האיסטרוביל שהן ארבעה של הקלת	והא תניא:										■ ?	כ:
התם מאי טיריא איכא?											?	כ:
אלא משום קלא.											!	כ:
ואת התנור - שלשה מן הכליא שהן ארבעה מן השפה.											■	< כ:
שמע מינה: כליא דתנור - טפח. נפקא מינה - למקח וממכר.	אביי:										■	כ:
לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית - אלא אם כן יש על גביו גובה ארבע אמות.											■	מ כ:
היה מעמידו בעלייה, צריך שיהא תחתיו מעזיבה שלשה טפחים, ובכירה - טפח											■	כ:
ואם הזיק - משלם מה שהזיק.	[ת"ק]										♦ ■ ■	כ:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי שיש לו בית בחצר השותפין - ה"ז לא ישכירנו לא לרופא, ולא לאומן, ולא לגרדי, ולא לסופר יהודי, ולא לסופר ארמאי;	ת"ש:										◊	כא.
הכא במאי עסקינן - בסופר מתא.											◊	כא.
מתקנת יהושע בן גמלא ואילך, לא ממטינן ינוקא ממתא למתא, אבל מבי כנישתא לבי כנישתא ממטינן, ואי מפסק נהרא לא ממטינן, ואי איכא תיתורא ממטינן, ואי איכא גמלא לא ממטינן.	רבא:										◊	כא.
סך מקרי דרדקי - עשרין וחמשה ינוקי, ואי איכא חמשיין - מותבינן תרי, ואי איכא ארבעין - מוקמינן ריש דוכנא, ומסייעין ליה ממתא.	ואמר רבא:										◊	כא.
האי מקרי ינוקי דגריס, ואיכא אחרינא דגריס טפי מיניה - לא מסלקינן ליה, דלמא אתי לאיתרשולי.	ואמר רבא:										◊	כא.
כ"ש דגריס טפי, קנאת סופרים תרבה חכמה.	רב דימי מנהרדעא:										◊	כא.
הני תרי מקרי דרדקי, חד גריס ולא דייק וחד דייק ולא גריס - מותבינן ההוא דגריס ולא דייק, שבשתא ממילא נפקא.	ואמר רבא:										◊	כא.
מותבינן דדייק ולא גריס, שבשתא כיון דעל - על	רב דימי מנהרדעא:										◊	כא.
דכתיב: (מלכים א' י"א) כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום, כי אתא לקמיה דדוד, אמר ליה: מאי טעמא עבדת הכי? אמר ליה, דכתיב: תמחה את זכר עמלק. אמר ליה: והא אנן זכר קרינן א"ל: אנא זכר אקריון.											◊	כא.
אזל שילייה לרביה, אמר ליה: היאך אקריתן? אמר ליה: זכר. שקל ספסירא למיקטליה, אמר ליה: אמאי? א"ל, דכתיב: (ירמיהו מ"ח) ארור עושה מלאכת ה' רמיה. א"ל: שבקיה לההוא גברא דליקום בארוך א"ל, כתיב: (ירמיהו מ"ח) וארור מונע חרב מדם											◊	כא.
איכא דאמרי: קטליה, ואיכא דאמרי: לא קטליה.											◊	כא.
מקרי ינוקא, שתלא, טבחא, ואומנא, וסופר מתא - כולן כמותרין ועומדין נינהו.	ואמר רבא:										◊	כא.
כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - מותרה ועומד הוא.											◊	כא.
האי בר מבואה דאוקי ריחיא, ואתא בר מבואה חבריה וקמוקי גביה, דינא הוא דמעכב עילייה, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.	רב הונא:										◊	כא.
לימא מסייע ליה: מרחיקים מצודת הדג מן הדג כמלא ריצת הדג											◊	כא.
וכמה?											◊	כא.
עד פרסה	רבה בר רב הונא:										◊	כא.
שאני דגים, דיהבי סייארא.											◊	כא.
לימא, רב הונא דאמר כרבי יהודה	א"ל רבינא לרבא:										◊	כא.
לא יחלק חנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שמרגילן אצלו,	דתנן, רבי יהודה:										◊	כא.
מתירין	וחכמים:										◊	כא.
אפי' תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יהודה התם - אלא דאמר ליה: אנא קמפלגינא אמגוזי, את פלוג שיוסקי, אבל הכא אפילו רבנן מודו, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.											◊	כא.
עושה אדם חנות בצד חנותו של חברו, ומרחץ בצד מרחצו של חברו, ואינו יכול למחות בידו, מפני שיכול לומר לו: אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי	מיתיבי:										◊	כא.
כופין בני מבואה זה את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט ולא בורסקי, ולא מלמד תינוקות, ולא אחד מבני בעלי אומניות, ולשכנו אינו כופיהו	תנאי היא דתניא: [ת"ק]										◊	כא.
אף לשכנו כופיהו.	רשב"ג:										◊	כא.
פשיטא לי, בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב, ואי שייך בכרנא דהכא - לא מצי מעכב, בר מבואה אבר מבואה דנפשיה - לא מצי מעכב.	רב הונא בריה דרב יהושע:										◊	כא.
בר מבואה אבר מבואה אחרינא, מאי?	בעי רב הונא בריה דרב יהושע:										◊	כא.
תיקו.											◊	כא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא בתרא-לא יחפור מימרא										
רב יוסף:	ומודי רב הונא במקרי דרדקי דלא מצי מעכב,									◊	כא.
דאמר מר:	קנאת סופרים תרבה חכמה.									■	כב.
רב נחמן בר יצחק:	ומודה רב הונא בריה דרב יהושע ברוכלין המחזירין בעירות דלא מצי מעכב,									◊	כב.
דאמר מר:	עזרא תקן להן לישראל שיהו רוכלין מחזירין בעירות, כדי שיהו תכשיטין מצויין לבנות ישראל.									■	כב.
	והני מילי לאהדורי, אבל לאקבועי לא.									■	כב.
	ואי צורבא מרבנן הוא, אפילו לאקבועי נמי.									◊	כב.
	כי הא דרבא שרא להו לר' יאשיה ולרב עובדיה לאקבועי, דלא כהלכתא,									○	כב.
	מאי טעמא?									^	כב.
	כיון דרבנן נינהו, אתו לטרדו מגירסייהו.									!	כב.
	הנהו דיקולאי דאייתו דיקלאי לבבל, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,									○	כב.
[רבינא]	אתו לקמיה דרבינא, אמר להו: מעלמא אתו ולעלמא ליזבנו.									○	כב.
	והני מילי ביומא דשוקא. אבל בלא יומא דשוקא לא.									■	כב.
	וביומא דשוקא נמי לא אמרינן אלא לזבוני בשוקא, אבל לאהדורי לא.									■	כב.
	הנהו עמוראי דאייתו עמרא לפום נהרא, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,									○	כב.
[רב כהנא]	אתו לקמיה דרב כהנא, אמר להו: דינא הוא דמעכבי עלייכו.									○	כב.
	אמרו ליה: אית לן אשראי,									○	כב.
[רב כהנא]	אמר להו: זילו זבנו - שיעור חיותייכו, עד דעקריתו אשראי דיכחו ואזליתו.									■	כב.
	רב דימי מנהרדעא אייתי גרוגרות בספינה,									○	כב.
א"ל ריש גלותא לרבא:	פוק חזי אי צורבא מרבנן הוא נקיט ליה שוקא.									■	כב.
רבא לרב אדא בר אבא:	פוק תהי ליה בקנניה,									○	כב.
	נפק [אזל]. בעא מיניה: פיל שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי, מהו? לא הוה בידיה.									○	כב.
	א"ל: מר ניהו רבא?									○	כב.
	טפח ליה בסנדליה, א"ל: בין דידי לרבא איכא טובא, מיהו על כרחך אנא רבך ורבא רבה דרבך.									○	כב.
	לא נקטו ליה שוקא, פסיד גרוגרות דידיה.									○	כב.
	אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל: חזי מר מאי עבדו לי?									○	כב.
	א"ל: מאן דלא שהייה לאוניתא דמלכא דאדום - לא נשהייה לאוניתיך, דכתיב: (עמוס ב') כה אמר ה' על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לסיד.									○	כב.
	נח נפשיה דרב אדא בר אבא.									○	כב.
רב יוסף אמר:	אנא ענישתיה, דאנא לטייתיה.									○	כב.
רב דימי מנהרדעא אמר:	אנא ענישתיה, דאפסיד גרוגרות דידי.									○	כב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
אביי אמר: אנה ענישתיה, דאמר להו לרבנן: אדמגרמיתו גרמי בי אביי, תו אכלו בישראל [שמינא] בי רבא.													◊	◊
ורבא אמר: אנה ענישתיה, [דכי הוה אזיל לבי טבחה למשקל אומצא], אמר להו לטבחי: אנה שקילנא בישראל מיקמי שמעיה דרבא, דאנא עדיפנא מיניה.													◊	◊
רב נחמן בר יצחק אמר: אנה ענישתיה, דרב נחמן בר יצחק ריש כלה הוה, כל יומא מיקמי דניעול לכלה, מרהיט בהדיה רב אדא בר אבא לשמעתייה והדר עייל לכלה. ההוא יומא נקטוה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרב אדא בר אבא משום דלא הוו בסיומא, אמרו ליה: אימא לן הני שמעתתא דמעשר בהמה היכי אמרינהו רבא, אמר להו: הכי אמר רבא והכי אמר רבא. אדהכי נגה ליה לרב נחמן בר יצחק													◊	◊
אמרו ליה רבנן לרב נחמן בר יצחק: קום דנגה לן, למה יתיב מר?													◊	
אמר להו: יתיבנא וקא מנטרא לערסיה דרב אדא בר אבא.													◊	◊
אדהכי נפק קלא דנח נפשיה דרב אדא בר אבא.													◊	◊
ומסתברא, דרב נחמן בר יצחק ענשיה.													◊	◊
מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו, לא יסמוך לו כותל אחר אא"כ הרחיק ממנו ארבע אמות.													■	■
החלונות, בין מלמעלן בין מלמטן בין כנגדן - ארבע אמות.													■	■
וקמא היכי סמיך?													◊	◊
הכי קאמר: הבא לסמוך, לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות.	רב יהודה:												◊	◊
והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו קתני	מתקיף לה רבא:												◊	
הכי קתני: מי שהיה כותלו סמוך לכותל חבירו ברחוק ארבע אמות ונפל, לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות	אלא אמר רבא												◊	◊
מ"ט?													^	
דדושה דהכא מעלי להתם.													!	◊
לא שנו אלא כותל גינה, אבל כותל חצר - אם בא לסמוך סומך	רב:												■	◊
אחד כותל גינה ואחד כותל חצר - אם בא לסמוך אינו סומך.	רבי אושעיא:												■	
ולא פליגי: הא בעיר ישנה, הא בעיר חדשה.	רבי יוסי בר חנינא:												■	◊
החלונות, בין מלמעלן בין מלמטן בין מכנגדן - ארבע אמות,	תנן:												■	◊
מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - שלא יעמוד ויראה, ומכנגדן - שלא יאפיל	ותני עלה:												■	◊
טעמא שלא יאפיל, אבל משום דוושא לא													◊	
הכא במאי עסקינן - בבא מן הצד.													!	◊
וכמה? אמר ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב: כמלא רחב הלון.	[ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב:]												■	◊
והלא מציין													◊	
במדיר את כותלו.	רב זביד:												!	◊
ארבע אמות	והא אנן תנן:												◊	
לא קשיא: כאן מרוח אחת, כאן משתי רוחות.													!	◊
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם	ת"ש:												■	◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מיבאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טעמא משום סולם, אבל משום דוושא לא												⋮	כב:
הכא במאי עסקינן - במזחילה משופעת, דאי משום דוושא הוא, הא קא אזיל ואתי תותיה.												⋮	כב:
מרחיקין את הסולם מן השוכך ארבע אמות, כדי שלא תקפוץ הנמייה												■	כב:
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם.												■	כב:
לימא, מתניתין דלא כר' יוסי, דאי ר"י, הא אמר: זה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלן												⋮	כב:
אפילו תימא ר' יוסי												!	כב:
הא אמר רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא הוה אמר: מודי רבי יוסי בגירי דידיה	[רב כהנא]											■	כב:
ה"נ זמנין דבהדי דמנח ליה יתבא בחור וקפצה.												■	כב:
והא גרמא הוא												⋮	כב:
זאת אומרת: גרמא בניזקין אסור.	רב טובי בר מתנה:											!	כב:
רב יוסף הוה ליה הנהו תאלי דהוו אתו אומני ויתבי תותייהו, ואתו עורבי - אכלי דמא וסלקי אבי תאלי ומפסדי תמרי												○	כב:
אפיקו לי קורקור מהכא.	אמר להו רב יוסף:											○	כג:
והא גרמא הוא	א"ל אביי:											⋮	כב:
זאת אומרת: גרמא בניזקין אסור.	א"ל: [רב יוסף] הכי אמר רב טובי בר מתנה:											!	כב:
והא אחזיק להן												⋮	כב:
אין חזקה לנזקין.	הא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	כב:
ולאו איתמר עלה, רב מרי אמר: בקוטרא, ורב זביד אמר: בבית הכסא?	[רב מרי ורב זביד]											⋮	כב:
הני לדידי דאנינא דעתאי, כי קוטרא ובית הכסא דמו לי.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	כב:
מרחיקין את השוכך מן העיר חמשים אמה.												■	כב:
ולא יעשה אדם שוכך בתוך שלו - אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח	[ת"ק]											♦	כב:
בית ארבעת כורין מלא שגר היונה.	רבי יהודה:											♦	כב:
ואם לקחו, אפילו בית רובע - הרי הוא בחזקתו.												■	כב:
חמשים אמה ותו לא?												⋮	כב:
אין פורסין נשכין ליונים - אלא אם כן היה רחוק מן הישוב שלשים ריס	ורמינהו:											⋮	כב:
מישט שייטי טובא, וכרסייהו בחמשים אמתא מליא.	אביי:											!	כב:
ומישט שלשים ריס ותו לא?												⋮	כב:
ובישוב - אפילו מאה מיל לא יפרוס	והתניא:											⋮	כב:
בישוב כרמים,	רב יוסף:											!	כב:
בישוב שוככין.	רבא:											!	כב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותיפוק ליה משום שובכין גופייהן											◇	‡	כ.כ.
איבעית אימא: דידיה											◇	!	כ.כ.
ואיבעית אימא: דכנעני												!	כ.כ.
ואיבעית אימא: דהפקר.												!	כ.כ.
בית ארבעת כורין וכו'. [ואם לקחו אפילו בית רובע הרי הוא בחזקתו]	רבי יהודה:										■		כ.כ. <
זאת אומרת: טוענין ללוקח וטוענין ליורש.	רב פפא, ואיתימא רב זביד:										◇	■	כ.כ.
יורש - תנינא: הבא משום ירושה - אינו צריך טענה											◇	‡	כ.כ.
לוקח איצטריכא ליה.												!	כ.כ.
לוקח נמי תנינא: לקח חצר ובה זיוין וגוזזטראות - הרי זה בחזקתה											◇	‡	כ.כ.
צריכא, דאי אשמעינן התם גבי רשות הרבים - דאימור כונס לתוך שלו הוא, אי נמי אחולי אחול בני רשות הרבים גביה, אבל הכא לא ואי אשמעינן הכא, דכיון דיחיד הוא - אימא פיוסיה פייסיה, אי נמי אחולי אחיל גביה, אבל רבים - מאן פייס ומאן שביק? אימא לא, צריכא.											◇	!	כ.כ.
הרי הוא בחזקתו.												■	כ.כ. <
אין חזקה לנוקין	והא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:										◇	‡	כ.כ.
רב מרי אמר: בקוטרא, ורב זביד אמר: בבית הכסא	[רב מרי ורב זביד]										◇	!	כ.כ.
ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה - הרי הוא של בעל השובך												■	כ.כ. מ
חוץ מחמשים אמה - הרי הוא של מוצא												■	כ.כ.
נמצא בין שני שובכות, קרוב לזה - שלו, קרוב לזה - שלו												■	כ.כ.
מחצה על מחצה - שניהם יחלוקו.												■	כ.כ.
רוב וקרוב - הולכין אחר הרוב, ואע"ג דרובא דאורייתא וקורבא דאורייתא, אפילו הכי רובא עדיף.	רבי חנינא:											■	כ.כ. ג
(דברים כ"א) והיה העיר הקרובה אל החלל - ואע"ג דאיכא אחריתי דנפיש מינה	מתלב רבי זירא:										◇	‡	כ.כ.
בדליכא.											◇	!	כ.כ.
וליוזיל בתר רובא דעלמא												‡	כ.כ.
ביושבת בין ההרים.											◇	!	כ.כ.
ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה - הרי הוא של בעל השובך	תנן:										◇	■	כ.כ.
ואף על גב דאיכא אחרינא דנפיש מיניה												‡	כ.כ.
בדליכא.											◇	!	כ.כ.
חוץ מחמשים אמה - הרי הוא של מוצא	אי הכי, אימא סיפא:										◇	‡	כ.כ.
ואי דליכא, ודאי מההוא נפל												‡	כ.כ.
הכא במאי עסקינן - במדדה											◇	!	כ.כ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר	בבא בתרא-לא יחפור													
דאמר רב עוקבא בר חמא:	כל המדדה - אין מדדה יותר מנ'.													כנ:
בעי ר' ירמיה:	רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה, מהו?												^	כנ:
	ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא.												o	כנ:
תא שמע:	נמצא בין שני שובכות, קרוב לזה - שלו, וקרוב לזה - שלו												^	כנ:
	ואף על גב דחד מינייהו נפיש מחבריה												^	כנ:
	הכא במאי עסקינן - ששניהן שוין.												!	כנ:
	וליוזיל בתר רובא דעלמא												^	כנ:
	הכא במאי עסקינן - בשביל של כרמים, דאם איתא דמעלמא אתי, כיון דמידדי לא מצי אתי, דכל דמידדי והדר חזי ליה לקנינה - מידדי, ואי לא - לא מידדי.												!	כנ:
אביי: אף אנן נמי תנינא:	דם שנמצא בפרוזדור - ספיקו טמא, שחזקתו מן המקור ואע"ג דאיכא עלייה דמקרבא												^	כד:
א"ל רבא:	רוב ומצוי קא אמרת? רוב ומצוי ליכא למאן דאמר												^	כד:
דתני ר' חייא:	דם הנמצא בפרוזדור - חייבין עליו על ביאת מקדש, ושורפין עליו את התרומה.												^	כד:
רבא:	ש"מ מדברי חייא תלת: שמע מינה רוב וקרוב הלך אחר הרוב ושמע מינה רובא דאורייתא וש"מ איתא לד' זירא												^	כד:
דאמר רבי זירא:	אע"פ שדלתות מדינה נעולות												^	כד:
	דהא אשה דכי דלתות מדינה נעולות דמיא, ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא.												^	כד:
	והא רבא הוא דקאמר: רוב ומצוי ליכא למ"ך												^	כד:
	הדר ביה רבא מההיא.												!	כד:
איתמר:	חבית שצפה בנהר												^	כד:
רב:	נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל - מותר, כנגד עיר שרובה נכרים - אסירא												^	כד:
שמואל:	אפי' נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל - אסירא, אימור מהאי דקרא אתאי.												^	כד:
	לימא, בדרכי חנינא קא מיפלגי, דמר אית ליה דרבי חנינא, ומר לית ליה דרבי חנינא												^	כד:
	לא, דכולי עלמא אית להו דר' חנינא, והכא בהא קמיפלגי, דמ"ס: אם איתא דמהאי דקרא אתאי, עקולי ופשורי הוה מטבעי לה ומר סבר: הריפא דנהרא נקט ואתאי.												!	כד:
[רבינא]	ההוא חצבא דחמרא דאשתכח בפרדיסא דערלה, שריא רבינא.												^	כד:
	לימא, משום דסבר לה דרבי חנינא												^	כד:
	שאני התם, דאי מיגניב מינה - אצנועי בגויה לא מצנעי.												!	כד:
	והני מילי חמרא, אבל עינבי מצנעי.												^	כד:
[רבא]	הנהו זיקי דחמרא דאשתכחון בי קופאי, שרנהו רבא.												^	כד:
	לימא, לא סבר לה דרבי חנינא												^	כד:
	שאני התם, דרובא דשפוכאי ישראל נינהו.												!	כד:
	וה"מ ברברכי, אבל זוטרי, אימור מעוברי דרכים נפול.												^	כד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואי איכא רברבי בהדיהו, אימור באברורי הוה מנחי.												■	כד:	
מרחיקין את האילן מן העיר עשרים וחמש אמה, ובחרוב ובשקמה - חמשים אמה.													■	כד:
כל אילן סרק - חמשים אמה.	אבא שאול:												■	כד:
אם העיר קדמה - קוצץ ואינו נותן דמים													■	כד:
ואם אילן קדם - קוצץ ונותן דמים													■	כד:
ספק זה קדם וספק זה קדם - קוצץ ואינו נותן דמים.													■	כד:
מאי טעמא?												^	כד:	
משום נויי העיר.	עולא:											!	◇	כד:
ותיפוק ליה דאין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה												;	כד:	
לא צריכא, לר"א												!	כד:	
דאמר: עושין שדה מגרש ומגרש שדה	[ר"א]											!	◇	כד:
הכא משום נויי העיר לא עבדינן.												!	כד:	
אין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה	ולרבנן נמי דאמרי:											!	◇	כד:
ה"מ זרעים, אבל אילנות עבדינן, והכא משום נויי העיר לא.	[ולרבנן]											!	◇	כד:
ומנא תימרא דשאני בין זרעין לאילנות?												;	כד:	
קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה, נזרע רובו - הרי הוא כגינה ואסור, ניטע רובו - הרי הוא כחצר ומותר.	דתניא:											!	◇	כד:
ואם העיר קדמה - קוצץ ואינו נותן דמים וכו'.													■	כד:
מ"ש גבי בור דקתני: קוצץ ונותן דמים, ומאי שנא הכא דקתני: קוצץ ואינו נותן דמים?												;	◇	כד:
קידרא דבי שותפי לא חמימא ולא קריא.	רב כהנא:											!	כד:	
ומאי קושיא? דלמא שאני הויקא דרבים מהויקא דיחיד												;	◇	כד:
אלא אי איתמר דרב כהנא - אסיפא איתמר												!	כד:	
אם האילן קדם - קוצץ ונותן דמים												!	◇	כד:
ולימא להו: הבו לי ברישא דמי והדר איקון												;	כד:	
קידרא דבי שותפי לא חמימא ולא קריא.	רב כהנא:											!	◇	כד:
ספק זה קדם וספק זה קדם - קוצץ ואינו נותן דמים.													■	כד:
מאי שנא מבור דאמרת: לא יקוץ?												;	◇	כד:
התם דודאי לאו למיקץ קאי - ספיקו נמי לא אמרינן ליה קוץ, הכא דודאי למיקץ קאי - ספיקו נמי אמרינן ליה קוץ, ואי משום דמי - אמרינן ליה: אייתי ראייה ושקול.												!	◇	כד:
מרחיקין את גורן קבוע מן העיר חמשים אמה.													■	כד:
לא יעשה אדם גורן קבוע בתוך שלו - א"כ יש לו חמשים אמה לכל רוח													■	כד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומרחיק מנטיעותיו של חברו ומנירו בכדי שלא יזיק.												■	כד:	
מ"ש רישא ומאי שנא סיפא?												◇	ג	כד:
סיפא אתאן לגורן שאינו קבוע.	אביי:											!	◇	כד:
היכי דמי גורן שאינו קבוע?												?		כד:
כל שאינו זורה ברחת.	ר' יוסי בר' חנינא:											!		כד:
מה טעם קאמר, מאי טעמא מרחיקין גורן קבוע מן העיר חמשים אמה? כדי שלא יזיק.	רב אשי:											!	◇	כד:
מרחיקין גורן קבוע מן העיר חמשים אמה וכשם שמרחיקין מן העיר חמשים אמה, כך מרחיקין מדלועיו ומקשוואיו ומנטיעותיו ומנירו של חברו חמשים אמה, כדי שלא יזיק	מיתיבי:											■	◇	כד:
בשלמא לרב אשי נחא, אלא לאביי קשיא												?		כד:
קשיא.												?		כד:
בשלמא ממקשוואיו ומדלועיו, דאזיל אבאקא ואתי בליביה ומצוי ליה, אלא מנירו אמאי?												?	◇	כד:
מפני שעושה אותו גלל.	ר' אבא בר זבדא, ואיתימא ר' אבא בר זוטרא:											!	◇	כד:
מרחיקין את הנבלות ואת הקברות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה.												■	ג	כה.
אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר	[ת"ק]											◇	■	כה.
לכל רוח הוא עושה, חוץ ממערבה, ומרחיק חמשים אמה.	רבי עקיבא:											◇	■	כה.
ומרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרישין מן הבצלים, ואת החרדל מן הדבורים	[ת"ק]											◇	■	כה.
מתיר בחרדל.	ורבי יוסי:											◇	■	כה.
איבעיא להו: ר' עקיבא היכי קאמר? לכל רוח הוא עושה וסומך, חוץ ממערבה דמרחיק נ' אמה ועושה, או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה, חוץ ממערבה דאינו עושה כלל?												^	ג	כה.
לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה, חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר, מפני שהיא תדירא.	ת"ש: דתניא, ר"ע:											!	◇	כה.
מאי תדירא?	רבא לרב נחמן:											^		כה.
אילמא תדירא ברוחות												!		כה.
ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן, שאילמלא כן - אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת, ורוח דרומית קשה מכולן, ואילמלא בן נץ שמעמידה - מחרבת את העולם, שנאמר: (איוב ל"ט) המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן	והא אמר רב חנן בר אבא אמר רב:											■	◇	כה.
אלא מאי תדירא? תדירא בשכינה												!	◇	כה.
בואו ונחזיק טובה לאבותינו שהודיעו מקום תפלה, דכתיב: (נחמיה ט') וצבא השמים לך משתחווים.	דאריב"ל:											◇	■	כה.
ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבן, וחוזר לאחוריו ומשתחוה	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:											?		כה.
קשיא.												!		כה.
שכינה בכל מקום	ורבי אושעיא סבר:											◇	■	כה.
מאי דכתיב: (נחמיה ט') אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו'? שלוחך לא כשלוחי בשר ודם, שלוחי בשר ודם - ממקום שמשלחים לשם מחזירים שליחותן, אבל שלוחך - למקום שמשלחין משם מחזירין שליחותן, שנאמר: (איוב ל"ח) התשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הננו, יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו, מלמד שהשכינה בכל מקום.	דאמר רבי אושעיא											■	◇	כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	מאן דאמר											
בבא בתרא-לא יחפור	מימרא											
ואף רבי ישמעאל סבר:	שכינה בכל מקום	◊	■								כה.	
דתנא דבי רבי ישמעאל:	מנין ששכינה בכל מקום? שנאמר: (זכריה ב') הנה המלאך הדובר בי ויצא ומלאך אחר יוצא לקראתו, אחריו לא נאמר אלא לקראתו, מלמד ששכינה בכל מקום.		■								כה.	
ואף רב ששת סבר:	שכינה בכל מקום	◊	■								כה.	
דא"ל רב ששת לשמעיה:	לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח, ולא משום דלית ביה שכינה, אלא משום דמורו בה מיני.		■								כה.	
ורבי אבהו:	שכינה במערב	◊	■								כה.	
דא"ר אבהו:	מאי אוריה? אויר יה.		■								כה.	
רב יהודה:	מאי דכתיב: (דברים ל"ב) יערוף כמטר לקחי? זו רוח מערבית שבאה מערפו של עולם תול כטל אמרתי - זו רוח צפונית שמזלת את הזהב, וכן הוא אומר: (ישעיהו מ"ו) הזלים זהב מכיס כשעירים עלי דשא - זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר וכרביבים עלי עשב - זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים.									◊	כה.	
תניא, ר"א:	עולם לאכסדרה הוא דומה, ורוח צפונית אינה מסובבת, וכיון שהגיעה חמה אצל קרן מערבית צפונית - נכפפת ועולה למעלה מן הרקיע								◊	■	כה.	
ורבי יהושע:	עולם לקובה הוא דומה, ורוח צפונית מסובבת, וכיון שחמה מגעת לקרן מערבית צפונית - מקפת וחוזרת אחורי כיפה, שנאמר: (קהלת א') הולך אל דרום וסובב אל צפון וגו', הולך אל דרום - ביום, וסובב אל צפון - בלילה, סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח - אלו פני מזרח ופני מערב שפעמים מסבבתן ופעמים מהלכתן.									◊	כה:	
הוא היה אומר, אתאן לר' אליעזר:	(איוב ל"ו) מן החדר תבא סופה - זו רוח דרומית, וממזרים קרה - זו רוח צפונית, מנשמת אל יתן קרה - זו רוח מערבית, ורחב מים במוצק - זו רוח מזרחית.									■	כה:	
והאמר מר:	רוח דרומית מעלה רביבים ומגדלת עשבים									?	כה:	
לא קשיא: הא דאתיא מטרא בניחותא, הא בשפיכותא.										!	כה:	
רב חסדא:	מאי דכתיב: (איוב ל"ז) מצפון זהב יאתה - זו רוח צפונית שמזלת את הזהב, וכן הוא אומר: (ישעיהו מ"ו) הזלים זהב מכיס.										◊	כה:
רפרם בר פפא אמר רב חסדא:	מיום שחרב בית המקדש - לא הוגשמה רוח דרומית, שנאמר: (ישעיהו ט') ויגזור על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו, וכתיב: (תהלים פ"ט) צפון וימין אתה בראתם.										■	כה:
ואמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:	מיום שחרב בית המקדש - אין הגשמים יורדין מאוצר טוב, שנאמר: (דברים כ"ח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, בזמן שישראל עושין רצונו של מקום וישראל שרויין על אדמתם - גשמים יורדין מאוצר טוב, בזמן שאין ישראל שרויין על אדמתם - אין גשמים יורדין מאוצר טוב.										■	כה:
רבי יצחק:	הרוצה שיחכים - ידרים, ושיעשיר - יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום										◊	כה:
ורבי יהושע בן לוי:	לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר: (משלי ג') אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.										◊	כה:
והא רבי יהושע בן לוי אמר:	שכינה במערב										?	כה:
דמצדד אצודוי.											!	כה:
אמר ליה רבי חנינא לרב אשי:	כגון אתון דיתביתו בצפונה דא"י - אדרימו אדרומי. ומנא לן דבבל לצפונה דארץ ישראל קיימא? דכתיב: (ירמיהו א') מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ.										■	כה:
מרחיקין את המשרה מן הירק וכו'.											■	כה:
רבי יוסי מתיר בחדל, שיכול לומר לו: עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבוריי, הרחק דבורך מן חרדליי, שבאות ואוכלות לגלוגי חרדליי.	תנא: [רבי יוסי]										■	כה:
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה, ובחרוב ובשקמה - חמשים אמה, בין מלמעלה בין מן הצד.											■	כה:
אם הבור קדמה - קוצץ ונותן דמים, ואם אילן קדם - לא יקוצץ	[ת"ק]										◊	כה:
ספק זה קדם וספק זה קדם - לא יקוצץ											■	כה:
אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוצץ, שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו.	ר' יוסי:										◊	כה:

<p>disputants-חולקים-◆ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review-◇ מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment-< מעשה-storyO</p>	<p>מימרא-statement-■ קושיא-challenge-‡ שאלה-question-^ תירוץ-answer-! ראיה-proof-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאן דאמר	בבא בתרא-לא יחפור מימרא												
תנא:	בין שהבור למטה ואילן למעלה, בין שהבור למעלה ואילן למטה.											■	◇
	בשלמא בור למטה ואילן למעלה - קא אזלין שרשין מזקי לה לבור, אלא בור למעלה ואילן למטה - אמאי?											‡	
רבי חגא בשם רבי יוסי:	מפני שמחלידין את הקרקע ומלקין קרקעיתה של בור.											!	◇
רבי יוסי:	אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוץ, שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו.											■	<
רב יהודה אמר שמואל:	הלכה כרבי יוסי.											■	◇
רב אשי, כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן:	מודי ר' יוסי בגירי דידיה.											■	◇
	פאפי יונאה עני והעשיר הוה, בנה אפדנא, הוה הנך עצורי בשיבבותיה, דכי הוה דייקי שומשמי הוה ניידא אפדניהאתא לקמיה דרב אשי											○	◇
א"ל[רב אשי] כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן:	מודי ר' יוסי בגירי דידיה.											■	
	וכמה?											^	
	כדנייד נכתמא אפומיה דחצבא.											!	◇
	דבי בר מריון בריה דרבין כי הוה נפצי כיתנא, הוה אזלא רקתא ומזקא אינשי אתו לקמיה דרבינא											○	◇
אמר להו: [רבינא]	כי אמרינן מודה ר' יוסי בגירי דיליה - הני מילי דקא אזלא מכחו, הכא זקא הוא דקא ממטי לה.											◆	■
	מתקיף לה מר בר רב אשי: מאי שנא מזורה ורוח מסייעתו?											‡	
	אמרוה קמיה דמרימר											■	
אמר להו: [מרימר]	היינו זורה ורוח מסייעתו.											◆	■
	ולרבינא, מאי שנא מגץ, היוצא מתחת הפטיש והזיק דחייב לשלם?											‡	◇
	התם גץ ניהא ליה דליוזל, הכא לא ניהא ליה דליוזל.											!	◇